ePublishing
ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Μακεδονικά

Τόμ. 12 (1972)

Αφιερούται εις την μνήμην Γεωργίου Θεμελή, Χαραλάμπους Λέκα

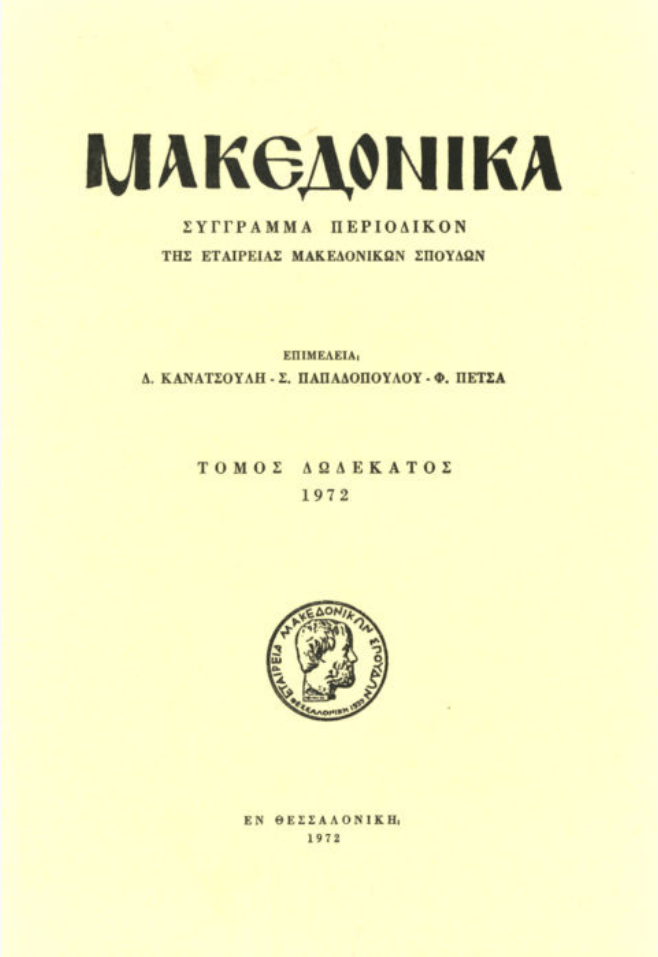
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑι
Δ. ΚΑΝΑΤΣΟΥΛΗ - Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - Φ. ΠΕΤΣΑ

ΤΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ
1972

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗι
1972

A. I. Ivanov, Literatumoe nasledie Maksima Greka. Harakteristika, atribucii, bibliografija (=Η φιλολογική κληρονομιά Μαξίμου του Γραικού. Περιγραφή, κατηγορίαι, βιβλιογραφία)

Κωνσταντίνος Κ. Παπουλίδης

doi: 10.12681/makedonika.1032

Copyright © 2015, Κωνσταντίνος Κ. Παπουλίδης

Άδεια χρήσης Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0.

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπουλίδης Κ. Κ. (1972). A. I. Ivanov, Literatumoe nasledie Maksima Greka. Harakteristika, atribucii, bibliografija (=Η φιλολογική κληρονομιά Μαξίμου του Γραικού. Περιγραφή, κατηγορίαι, βιβλιογραφία). *Μακεδονικά*, *12*, 536–538. https://doi.org/10.12681/makedonika.1032

φυγαδευθείσης ἐλευθερίας εἰς τὴν πατρίδα μου — καὶ νομίζω ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ τὸ γνωρίζει ἡ B. Cvetkova — ἐδημοσίευσα ἄλλας τρεῖς ἐργασίας ὅπου ὑπάρχουν μεταφράσεις καὶ φωτοτυπίες πλείστων τουρκικῶν ἀρχειακῶν ἐγγράφων, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐξακριβώση ἡ συγγραφεύς, ὥστε νὰ μὴ ἔχη καμίαν ἀμφιβολίαν.

Τὰ βιβλία ταῦτα εἶναι: α) Ἱστορικὰ Ἀρχεῖα Μακεδονίας. Γ'. Ἀρχεῖον Μονῆς Βλαττάδων (1436-1839), Θεσσαλονίκη 1955. Ὑπάρχουν ἐκεῖ ὀκτὼ φωτοτυπίαι πρωτοτύπων φιρμανίων ἀνεκδότων μετὰ τῶν σχετικῶν μεταφράσεων εἰς τὴν ἑλληνικήν, ὡς καὶ ἄλλαι τεσσαράκοντα τέσσαρες μεταφράσεις. β) Τουρκικὰ ἔγγραφα περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος, Θεσσαλονίκη 1958, ὅπου ὑπάρχουν τρεῖς φωτοτυπίαι τουρκικῶν ἐγγράφων μετὰ μεταφράσεων, ὡς καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτὼ μεταφράσεις τουρκικῶν ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. γ) Ἀρματολοὶ καὶ κλέφτες εἰς τὴν Μακεδονίαν, β' ἔκδ., Θεσσαλονίκη 1970, ὅπου ὑπάρχουν δύο φωτοτυπίαι τουρκικῶν ἐγγράφων μετὰ μεταφράσεων, ὡς καὶ πεντήκοντα ἔγγραφα μεταφρασμένα ἐκ τῆς τουρκικῆς εἰς τὴν ἑλληνικήν, τὰ ὁποῖα, ὡς νομίζω, ἐνδιαφέρουν ἐξαιρετικὰ τὴν Βουλγαρίδα συγγραφέα ἀσχολουμένην μὲ τὸ θέμα τοῦτο. δ) Οἱ Μακεδόνες κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, γ' ἔκδ., Θεσσαλονίκη 1967, ὅπου ὑπάρχουν 4 φωτοτυπίαι τουρκικῶν ἐγγράφων (πίν. XXI, XXII, XIII, XIV) καὶ μεταφράσεις αὐτῶν εἰς τὴν ἑλληνικήν, ὡς καὶ πλῆθος ἄλλων παρομοίων ἐγγράφων μετὰ τῶν σχετικῶν μεταφράσεων, τὴν ἀκρίβειαν ὡς καὶ τὴν σημασίαν τῶν ὁποίων ἔκριναν πλεῖστοι ὡς γνωστὸν τουρκολόγοι Εὐρωπαῖοι, Ἀμερικανοί, Τοῦρκοι καὶ φυσικὰ Ἕλληνες.

Δὲν νομίζω ὅτι χρειάζονται περισσότερες διευκρινίσεις ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος.

ΙΩΑΝ. Κ. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ

A. I. Ivanov, Literaturnoe nasledie Maksima Greka. Harakteristika, atribucii, bibliografija (='Ἡ φιλολογικὴ κληρονομία Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ. Περιγραφή, κατηγορίαι, βιβλιογραφία), Leningrad (ἔκδ. Institut Russkoj Literatury) 1969, σελ. 248 + 2 εἰκ. ἐκτὸς κειμένου.

1. Ἡ προσωπικότης Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ καθίσταται ὁλονὲν καὶ περισσότερον ἀντικείμενον σοβαρᾶς μελέτης, ὡς ἡ τοῦ A. I. Ivanov, προερχομένη ἐκ τοῦ κύκλου τῶν βυζαντινολόγων τοῦ Λένινγκραδ. Ὁ συγγραφεὺς εἰργάσθη ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ κορυφαίου εἰδικοῦ εἰς θέματα παλαιορωσικῆς φιλολογίας D. S. Lihačov, ἀντ. μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως (σ. 2 καὶ 3).

Τὰ ἔργα Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ εἶναι γνωστὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως, εἰς τρεῖς τόμους, τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Καζὰν (1859-1862). Ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον μεμονωμέναι ἐκδόσεις ἔργων Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἐνταῦθα ὁ A. I. Ivanov ἐξετάζει τὴν προσωπικότητα καὶ κυρίως τὴν φιλολογικὴν κληρονομίαν, τὴν καταλειφθεῖσαν εἰς τὴν Ἐπιστήμην ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Ἁγιορείτου μοναχοῦ.

2. Εἰς τὰς προεισαγωγικὰς σημειώσεις «ἐκ τοῦ συγγραφέως» (σ.3-4) Μάξιμος ὁ Γραικὸς χαρακτηρίζεται «Ρῶσος συγγραφεὺς τοῦ 16ου αἰ.» (σ. 3). Ἡ ἀναφερομένη ἀνωτέρω ἔκδοσις τῶν ἔργων Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ (Καζὰν 1859-1862) χαρακτηρίζεται, καὶ ὑπὸ τῶν πρὸ τοῦ A. I. Ivanov ἀσχοληθέντων μὲ τὸ ἔργον τοῦ Ἁγιορείτου λογίου, ὡς «μὴ ἱκανοποιητικὴ» τόσον ἐπειδὴ δὲν συνεκεντρώθησαν ἅπαντα τὰ χειρόγραφα, ὅσον ἐπίσης καὶ διότι ἐξεδόθησαν κατὰ τρόπον μὴ ἐπιστημονικὸν (σ. 3). Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ὅτι πολλοὶ πρὸ αὐτοῦ ἀσχοληθέντες ἐπιστήμονες ἐθεώρησαν ὡς ἔργα Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ ἁπλᾶς μεταφράσεις τὰς ὁποίας οὗτος ἐπραγματοποίησε (κυρίως λημμάτων ἐκ τοῦ

λεξικοῦ Σούδα) (σ. 3) καί, τέλος, σημειοῖ ὅτι εἰς Μάξιμον τὸν Γραικὸν ἀνήκουν 365 χειρόγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 164 παραμένουν εἰσέτι ἀνέκδοτα (σ. 4).

Εἰς τὴν μακρὰν βιβλιογραφικὴν κυρίως εἰσαγωγήν του (σ. 5-38) ὁ συγγραφεὺς ἀναλύει πάσας τὰς γνωστὰς μελέτας περὶ Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἔρευναν περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ λογίου Ἁγιορείτου μοναχοῦ, κατὰ πόσον δηλ. οὗτος ὑπῆρξεν ο ὐ μ α ν ι σ τ ὴ ς ἢ π α ρ α δ ο σ ι α κ ό ς[1], ὑπογραμμίζων τὸ γεγονὸς ὅτι τόσον ἡ ρωσικὴ ὅσον καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη δὲν ἠρεύνησαν ἀρκούντως μέχρι τοῦδε τὴν προσφορὰν Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ κατὰ τὴν δεκαετῆ παραμονήν του ὡς μοναχοῦ ἐν τῇ μονῇ Βατοπεδίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους (σ. 19).

Ἀκολουθεῖ ἡ βιβλιογραφικὴ ἔκθεσις τῶν ἔργων Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ (σ. 39-215), ἔνθα ὁ A. I. Ivanov, παραθέτων ἐκδόσεις καὶ χειρόγραφα, διαιρεῖ τὰ ἐκδοθέντα ἤδη καὶ ἀνέκδοτα εἰσέτι ἔργα τοῦ λογίου Ἁγιορείτου μοναχοῦ εἰς: α) ἔργα μεταφραστικὰ (σ. 39-89, ἀριθμ. ἔργων 1-113), β) ἔργα σχετικὰ μὲ τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν λεξικογραφίαν (σ. 89-104, ἀριθμ. ἔργων 114-127), γ) ἔργα δογματικὰ καὶ πολεμικὰ (σ. 104-119, ἀριθμ. ἔργων 128-151), δ) ἔργα κατὰ τῆς ἀστρολογίας, τῶν ἀποκρύφων καὶ διαφόρων προλήψεων (σ. 119-133, ἀριθμ. ἔργων 152-174), ε) ἔργα ἠθικὰ (σ. 133-145, ἀριθμ. ἔργων 175-214), ζ) ἔργα δημοσιογραφικοῦ χαρακτῆρος (σ. 145-160, ἀριθμ. ἔργων 215-234), ζ) ἔργα αὐτοβιογραφικοῦ χαρακτῆρος (σ. 160-171, ἀριθμ. ἔργων 235-251), η) ἄρθρα ἐπεξηγηματικὰ ἐπὶ θεολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων (σ. 171-189, ἀριθμ. ἔργων 252-317), θ) ἔργα ἐπὶ θεμάτων ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας (σ. 189-201, ἀριθμ. ἔργων 318-345) καὶ ι) Varia (σ. 201-215, ἀριθμ. ἔργων 345-365).

Εἰς τὰ συμπεράσματα τῆς μελέτης του (σ. 216-217) ὁ συγγραφεὺς ἐκφράζει τὴν εὐχήν, ὅπως πραγματοποιηθῇ κριτικὴ ἔκδοσις ἁπάντων τῶν ἔργων Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ (σ. 216· πρβλ. καὶ αὐτόθι σσ. 35-36).

Εἰς τὰς σ. 218-236 ὁ συγγραφεὺς παραθέτει ρωσικὴν (σ. 218-232) καὶ ξένην (σ. 232-236) βιβλιογραφίαν. Ἡ ἑλληνικὴ βιβλιογραφία ἀναφέρεται εἰς τὰς σ. 235-236. Τὸ ἔργον περατοῦται μὲ κατάλογον κυρίων ὀνομάτων (σσ. 237-243), μὲ κατάλογον τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν χρησιμοποιηθέντων χειρογράφων (σ. 244-245), μὲ κατάλογον συντομογραφιῶν (σ. 246), μὲ κατάλογον τῶν εἰκόνων (σ. 247) καὶ τέλος μὲ τὸν πίνακα περιεχομένων καὶ τεχνικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐκδόσεως (σ. 248).

3. Ἀναμφισβητήτως ἡ μελέτη τοῦ A. I. Ivanov ἀποτελεῖ ὑποδειγματικὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία σημειοῖ μέγα βῆμα εἰς τὴν ἔρευναν τῶν περὶ Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ σπουδῶν. Ὁ συγγραφεὺς ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπιστήμην τὸν βασικὸν κατάλογον τῶν ἔργων, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς εἰς ἐνδεχομένην ἔκδοσιν ἁπάντων τῶν ἔργων Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ.

Εἰς τὴν ἀνὰ χεῖρας μελέτην δίδονται ἄφθονα παραθέματα (ἐξ ὧν ἀποτελοῦν ἀκροτελευτίους φράσεις) χειρογράφων εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Δυστυχῶς ὅμως τὰ τυπογραφικὰ λάθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἶναι πολλά.

Ὡς πρὸς τὰ ἐλάχιστα (11) λήμματα τῆς ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας θὰ εἶχον νὰ παρατηρήσω ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ὁ συγγραφεὺς νὰ ἀνέφερεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 78 (σ. 236) ἔργον τοῦ Γρ. Παπαμιχαήλ[2], ὅτι ἐκεῖ συγκεντροῦνται 86 ἔργα[3] σχετικὰ μὲ τὴν ζωήν, τὴν δρᾶσιν καὶ

---

1. Πρβλ. καὶ γνώμην τοῦ καθηγητοῦ Ἀ ν τ ω ν ί ο υ-Α ἰ μ ι λ ί ο υ Ν. Τ α χ ι ά ο υ, ὅστις κρίνει γαλλιστὶ τὸ ἔργον τοῦ A. I. Ivanov ἐν «Cyrillomethodianum», τ. 1 (1971), σ. 214.

2. Γ ρ. Π α π α μ ι χ α ή λ, Μάξιμος ὁ Γραικὸς ὁ πρῶτος φωτιστὴς τῶν Ρώσων, Ἀθῆναι 1950, σσ. 654.

3. Ἔ.ἀ., σ. 528-531.

τὴν ἐποχὴν Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ[1]. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ 1) καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Γρ. Παπαμιχαὴλ συγγραφέν, ἀλλὰ μὴ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδίου, ἄρθρον[2]: Ἡ ἀνθελληνικὴ μονορθοδοξία τῶν Ρώσων τοῦ ΙΕ' αἰῶνος καὶ Μάξιμος ὁ Γραικὸς (Ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν ἔκτακτον αὐτῆς συνεδρίαν τῆς 10 Μαΐου 1947), «Ἐκκλησία» (Ἀθηνῶν), τ. ΚΔ' (1947) σ. 230-232, 243-246, 264-266, 293-295 καὶ ἀνάτυπον, Ἀθῆναι (τύποις «Φοίνικος») 1947, σ. 31. 2) Ι. Ὀρ. Καλογήρου, Περὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Bernhar Schultze, S. J., κριτικὴν ἐξέτασιν Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ ὡς Θεολόγου (Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τόμος ἑνδέκατος, σ. 213-265), Θεσσαλονίκη 1966. 3) Π. Κανελλοπούλου, Ἱστορία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος, μέρος δεύτερο, τεῦχος α', Ἀθῆναι 1968 (περὶ Μαξίμου σ. 90-131). 4) Κ. Κ. Παπουλίδη, Δύο χειρόγραφα Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, «Ἀπόστολος Ἀνδρέας» (Κωνσταντινουπόλεως), 31.5.1961. 5) Κ. Κ. Παπουλίδη, Ἄγνωστα ἔργα Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» (Θεσσαλονίκης), τ. 69 (1966), σ. 255-259.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ A. I. Ivanov ἀναφέρει εἰς τὴν βιβλιογραφίαν καὶ λήμματα ἐξ ἐγκυκλοπαιδειῶν μὴ ἑλληνικῶν[3], ἅς μοι ἐπιτραπῇ νὰ συμπληρώσω καὶ τὰ σχετικὰ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας τῆς πρὸ τοῦ 1969 (χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου τοῦ A. I. Ivanov): 6) Ἀνωνύμου, Μάξιμος ὁ Γραικός, Γενικὴ Παγκόσμιος Ἐγκυκλοπαιδεία «Πάπυρος-Λαρούς» (Ἀθῆναι), τ. 9 (1963), σ. 750. 7) Ἀνωνύμου, Μάξιμος ὁ Ἁγιορείτης, Νεώτερον Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν «Ἠλίου» (Ἀθῆναι), τ. 12 (ἀ.ἐ.), σ. 967). 8) N. A. Βέη, Μάξιμος ὁ Ἁγιορείτης, Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη (Ἀθῆναι), τ. 9 (1930), σ. 134. 9) Σ. Ι. Βουτυρᾶ, Μάξιμος ὁ Ἁγιορείτης, Λεξικὸν Ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας, τ. 4, Κωνσταντινούπολις 1881, σ. 498-499. 10) Γρ. Παπαμιχαήλ, Μάξιμος ὁ Ἕλλην, Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία, ἔκδ. δευτέρα (Ἀθῆναι), τ. 16 (ἀ.ἐ.), σ. 651 καὶ 11) Βλ. Ι. Φειδᾶ, Μάξιμος ὁ Γραικός, «Θρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία» (Ἀθῆναι), τ. 8 (1966), σ. 627-632.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΔΗΣ

Δημητρίου Κ. Σαμσάρη, Ἡ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Σερρῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας (Ἱστορία-Τοπογραφία-Κοινοτικὸς βίος-Γλωσσικὰ καὶ Ἱστορικὰ Ἔγγραφα), Θεσσαλονίκη 1971, 8ο, σελ. 159 καὶ 12 πίνακες ἐκτὸς κειμένου.

Πολλοὶ καὶ διάφοροι εἶναι οἱ λόγοι ποὺ ὁδηγοῦν τὸν ἐρευνητὴ πρὸς μιὰ ἢ πρὸς ἄλλη κατεύθυνση ἔρευνας. Τοῦ κ. Δ. Σαμσάρη οἱ λόγοι ἦταν δύο: ἡ ἀνακάλυψη ἀπὸ τὴ μιὰ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1967 σημαντικοῦ προϊστορικοῦ οἰκισμοῦ στὴν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς Περιοχῆς Σερρῶν, κι ἡ ἀνεύρεση σπουδαίων ἀνεκδότων κωδίκων τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας ἀπὸ τὴν ἄλλη. Καὶ στάθηκαν, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας βεβαιώνει,

1. Δέον νὰ σημειωθῇ διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ θέματος, ὅτι ὁ A. I. Ivanov παραλείπει εἰσέτι καὶ τὸν Κ. Σάθαν (Νεοελληνικὴ Φιλολογία..., Ἀθῆναι 1868, πρβλ. περὶ Μαξίμου σ. 124-126).

2. Καὶ τοῦτον, διότι, ἐνῷ ἡ ἀναφερομένη μονογραφία τοῦ Γρ. Παπαμιχαὴλ φέρει ἔτος ἐκδόσεως τὸ 1950, ἐν τούτοις αὕτη συνετάγη καὶ ἐξετυπώθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἐτέλει ὑπὸ ξενικὴν κατοχήν. Πρβλ. καὶ αὐτόθι σ. 6-7.

3. Πρβλ. σ. 234 ὑπ' ἀριθμ. 39 καὶ 44 λήμματα ἐκ τοῦ Dictionnaire de Théologie Catholique καὶ τῆς Enciclopedia Italiana ἀντιστοίχως.